

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 5/2022
10.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 28) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 46/22 од 09.02.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 1019/20 од 29.11.2021. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 28366/21 од 23.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 46/22 од 09.02.2022. године па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 1019/20 од 29.11.2021. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 28366/21 од 23.12.2021. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 28) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 1019/21 од 29.11.2021. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 28) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 28366/21 од 23.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 1019/20 од 29.11.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 46/22 од 09.02.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде, тако што ће према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 333. став 1. тачка 28) Закона о безбедности саобраћаја на путевима (у даљем тексту: ЗОБС на путевима) и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима јер је приликом доношења пресуде првостепени суд повредио право на одбрану окривљеног, коју повреду није отклонио ни другостепени суд, а што је било од утицаја на доношење законитих и правилних пресуда.

Осим тога, основано Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је у односу на прекршај из члана 333. став 1. тачка 28) ЗОБС на путевима, за који је окривљени АА оглашен одговорним, а који је учињен 23.01.2020. године, у смислу члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, истеком дана 23.01.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Из списка предмета произлази да је по издатом прекршајном налогу ПУ Крагујевац 191210074134 од 23.01.2020. године, окривљени АА Прекршајном суду у Крагујевцу дана 30.01.2020. године поднео захтев за судско одлучивање о прекршајном налогу.

Окривљени АА је у присуству браниоца саслушан по замолници Прекршајног суда у Крагујевцу пред Прекршајним судом у Бечеју, Одељење у Темерину на записнику о саслушању окривљеног Пр Пом 161/20 од 12.10.2020. године, када је изнео одбрану у којој је негирао одговорност за прекршај из члана 333. став 1. тачка 28) ЗОБС на путевима, који му се ставља на терет и у прилог навода своје одбране предложио саслушање сведока ББ и полицијског службеника који је вршио контролу саобраћаја, као и своје евентуално суочење са њим. Осим тога, окривљени је као доказ приложио фотографије са лица места, за које је навео да су сачињене критичном приликом.

Првостепени суд је у доказном поступку саслушао сведока ВВ, полицијског службеника ПИ ... дана 01.03.2021. године и сведока ГГ, полицијског службеника ПС ... дана 24.11.2021. године. Наведени сведоци су током саслушања пред судом изнели обавештења о прекршају и окривљеном као учиниоцу, потврђујући наводе

прекршајног налога, с тим да је сведок ББ, који наводи да познаје окривљеног, након предочавања фотографија које је окривљени доставио суду, изјавио да је окривљени могао да их сачини и неком другом приликом и тврди да их није сачинио критичном приликом јер окривљеном не би издали прекршајни налог да је његово теретно возило било паркирано на начин приказан на тим фотографијама.

Према стању у списима предмета, првостепени суд је након саслушања сведока ББ и ГГ, а без упознавања окривљеног са њиховим исказима, дана 29.11.2021. године донео побијану пресуду Пр 1019/20, којом је окривљеног АА огласио одговорним за прекршај из члана 333. став 1. тачка 28) ЗОБС на путевима и осудио на новчану казну у износу од 5.000,00 динара. У образложењу наведене пресуде, између осталог, првостепени суд наводи да је ценио одбрану окривљеног али да исту није прихватио налазећи да је срачунато дата ради избегавања одговорности, па је у потпуности прихватио исказе саслушаних сведока ББ и ВВ, док је у погледу фотографија које је окривљени доставио суду оценио да се на истима не види ни датум ни време када су сачињене тако да их није прихватио јер су могле бити сачињене и неком другом приликом, а не 23.01.2020. године у 10.40 часова када је окривљеном издат прекршајни налог.

Бранилац окривљеног је, према стању у списима, у жалби изјављеној против наведене пресуде истакао да ни окривљени ни бранилац нису позвани да присуствују саслушањима сведока и да одбрани није омогућено да се упозна са њиховим исказима, указујући да је на тај начин окривљеном повређено право на одбрану, на које жалбене наводе другостепени суд, приликом одбијање жалбе као неосноване, није дао разлоге.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се пре доношења одлуке, окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

У конкретном случају, првостепени суд није упознао окривљеног АА са исказима сведока ББ и ВВ, који га терете, нити је њега и његовог браниоца на било којим начин позвао да се упознају са њиховим исказима и о истима се изјасне, већ је донео пресуду, коју потом другостепени суд није испитао у делу повреде права на одбрану из члана 93. став 1. Закона о прекршајима, у смислу члана 272. тог закона.

Не дајући окривљеном АА могућност да се изјасни о доказима који га терете, првостепени суд је доношењем побијане пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, коју повреду није отклонио ни другостепени суд.

Из изнетих разлога, налазећи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд налази да би побијане пресуде требало укинути и предмет вратити на поновно одлучивање првостепеном суду.

Међутим, окривљени АА је прекршај за који је оглашен одговорним учинио 23.01.2020. године, па је истеклом дана 23.01.2022. године наступила апсолутна

застарелост вођења прекршајног поступка, у смислу члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Застарелост покретања и вођења прекршајног поступка рачуна се од дана учињеног прекршаја, па је како је већ наведено, у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 23.01.2021. године, на шта се у захтеву Републичког јавног тужиоца такође основано указује, из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио првостепену и другостепену пресуду тако што је прекршајни поступак против окривљеног АА обуставио на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је, сходно наведеном, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић